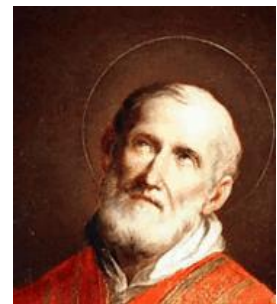

Filip NERI (21.7.1515–26.5.1595)

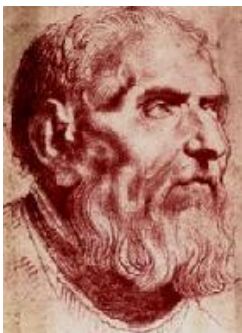

Nechcel byť kňazom, ale iba dobrým kresťanom, ktorý aj iných privádza k Bohu. Tešilo ho porozprávať sa s ľuďmi, zažartovať si a ochotne pomôcť, kde bolo treba. Vyžaroval odzbrojujúcu dobrotu a ľudskosť. Jeho evanjelium bolo radostné posolstvo a Boh, v ktorého veril, zrejme rozumel aj žartom. Pre neho bol humor uvedomelý životný postoj a čosi ako morálny príkaz, pretože podľa neho neexistuje *pravá čnosť bez radosti* a veselí ľudia dajú ľahšie viesť cestou ducha než zachmúrení. Zdá sa, že Filipov humor bol buričský, rebelantský, nebezpečný pre panujúce mocnosti v Cirkvi i v celej spoločnosti. Možno už vtedy mala byť radostná spontánnosť dôležitejšia než presné dodržiavanie pravidiel. Uznal, že je veľmi dôležité dostať pod kontrolu vlastné sebestvo a mať trpezlivosť s blíznymi. Je ho odkazom je možno presvedčenie, že treba žiť s radosťou, ale aj s vedomím rýchleho odvolania na večnosť. Radovať sa pred Božou tvárou už tu na zemi je možné len s čistým srdcom.

Základné vzdelanie získal u dominikánov vo Florencii, potom odišiel (1534) do Ríma. Ošetroval chorých, poskytoval im okrem telesnej pomoci aj duchovnú obnovu. Založil (1548) Bratstvo Najsvätejšej Trojice, aby poskytovali pomoc chudobným a pútnikom v Ríme. Bol (1551) aj vysvätený za kňaza. Jeho hlavným životným dielom sa stalo – oratórium – modlitbové spoločenstvo slúžiace aj náboženskému prehĺbeniu, poučeniu i osvieženiu. Na konci života spálil všetky svoje spisy, aby raz niekoho nenapadlo vydať ich s pochvalným predhovorom. Apoštol Ríma a pedagóg svätosti (od 1622 svätý) nás neustále presviedča, že sa dá slúžiť Bohu s radosťou.

Z myšlienok

Všetky stvorené věci sú tu pre všetkých a ukazujú dobrotu Stvoriteľa: Slnko šíri svetlo, oheň teplo; každý strom vzťahuje ruky, totiž vetvy a ponúka ovocie, ktoré splodil. Voda a vzduch, ba celá príroda vyjadruje štedrosť svojho Stvoriteľa. Ale my sme síce stvorení na jeho obraz, ale nepredstavujeme ho, ale ho popierame svojimi skutkami, svojimi zvrátenými návykmi, i keď sa k nemu hlásime svojimi perami.

Ver v Boha a neboj sa nikoho, lebo nad Ním už nestojí nikto.

Byť bez milosrdenstva k chybám iných ľudí, je bezpečné znamenie, že človek čoskoro sám upadne.

Radostná myseľ posilňuje srdce a dáva vytrvalosť v dobrom; kto chce slúžiť Bohu, má byť preto stále plný radosti... Posvätná veselosť je pravá cesta, aby človek zostal dobrý.

Kresťanská radosť žije jedine z toho, že vyhlasuje boj nešťastnej situácii človeka tu na zemi.

Ak chcete v niečom preháňať, robte to v tom, že budete krotkí a trpezliví, pokorní a láskaví, pretože tieto veci sú dobré samé o sebe.

Kto počas života nevystupuje často v myšlienkach do neba, je vo veľkom nebezpečenstve, že tam nevystúpi po smrti.

Boh vždy hľadal v srdciach ľudí ducha pokory, a držanie sa pri zemi. Nič sa tak Bohu neznepáči, ako keď je človek nafúkaný v hodnotení seba samého.

- ***Buďte veselí, ale nehrešte!***
- ***Buď jednoduchý a pokorný.***
- ***Kto sa nemodlí, je nemé zviera.***
- ***Naša jediná rehoľa je láska.***
- ***Kto hľadá niečo iného než Ježiša Krista, nevie, čo hľadá...***
- ***Niet lepšej veci ako modlitba, a bez nej človek nemôže dlho vytrvať v živote ducha.***

(dmj)

